

690.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 23 sierpnia 1927 r.

o wymaganiach od kandydatów na stanowiska egzekutorów sądowych w sądach na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i okręgu sądu okręgowego w Cieszynie.

Na zasadzie art. 90 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządzam co następuje:

§ 1. Stanowiska egzekutorów sądowych w sądach na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i okręgu sądu okręgowego w Cieszynie, ustanowione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 593), mogą być nadawane kandydatom, którzy złożą z pomyslnym wynikiem egzamin przepisany niniejszem rozporządzeniem.

§ 2. Do egzaminu na egzekutorów sądowych mogą być dopuszczeni kandydaci, którzy w charakterze woźnych najmniej rok zupełnie zadawalająco pełnili w sądach czynności organów egzekucyjnych.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić do prezesa sądu apelacyjnego za pośrednictwem władzy przełożonej, która, przedkładając podania w drodze służbowej, zaopatruje je opinią swoją o uzdatnieniu i kwalifikacjach kandydata. O ile kandydat czynności organu egzekucyjnego pełnił w kilku sądach, należy przed przedstawieniem podania władzy przełożonej zasięgnąć opinii o uzdatnie-

niu i kwalifikacjach kandydata u kierowników odnośnych sądów i opinie te dołączyć do podania kandydata.

§ 3. O dopuszczeniu do egzaminu orzeka prezes sądu apelacyjnego i o orzeczeniu swem zawiadamia kandydata za pośrednictwem właściwego prezesa sądu okręgowego, który w razie uwzględnienia prośby o dopuszczenie do egzaminu, oznacza termin egzaminu i skład komisji.

§ 4. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy sądach okręgowych.

Komisje składają się z przewodniczącego, jego zastępcy i odpowiedniej ilości członków, mianowanych na okres dwuletni z pośród sędziów i urzędników II i III kategorii, urzędujących w siedzibie sądu okręgowego.

Przewodniczącego i jego zastępcę mianuje prezes sądu apelacyjnego na wniosek właściwego prezesa sądu okręgowego, pozostałych członków mianuje prezes sądu okręgowego z pośród podległych mu doświadczonych urzędników II i III kategorii, szczególnie obznajmionych z czynnościami egzekucyjnymi.

Komisje egzaminują w gronie trzech członków, przyczem przewodniczący musi być z grona sędziów, jeden z członków z grona urzędników II kategorii, a drugi członek z grona urzędników III kategorii.

Przewodniczący oznacza kolejność egzaminowania i sam bierze w niem czynny udział.

Przy głosowaniach przewodniczący oddaje głos ostatni; uchwały komisji zapadają większością głosów i są ostateczne.

§ 5. Egzamin jest ustny i nie odbywa się publicznie; można go przeprowadzać jednocześnie z kilku kandydatami, nie więcej jednak jak z trzema.

Egzamin przeprowadzony z jednym kandydatem nie może trwać dłużej niż godzinę, zaś z kilku kandydatami, nie dłużej jak dwie godziny.

§ 6. Przy egzaminie kandydat winien wykazać dokładną znajomość i umiejętność praktycznego stosowania tych wszystkich przepisów ordynacji egzekucyjnej, organizacji sądowej i instrukcji dla organów wykonawczych, które dotyczą czynności organów wykonawczych i organów dla doręczeń.

§ 7. Wyniki egzaminu ustnego oznacza się następującymi stopniami:

1) „bardzo dobry” — jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminu,

2) „dobry” — jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminu,

3) „niedostateczny” — jeżeli wiadomości kandydata są niewystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu, komisja oznacza termin powtórnego egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż 3 miesiące, nie dłuższy jednak, jak rok.

O wyniku egzaminu należy zawiadomić prezesa sądu apelacyjnego.

W razie ponownego niedostatecznego wyniku egzaminu nie wolno powtarzać, a kandydat pozostaje nadal w służbie w charakterze woźnego.

§ 8. Każda komisja egzaminacyjna zakłada księgę protokołów egzaminów egzekutorów sądowych, zawierającą następujące przedziały: 1) liczbę bieżącą, 2) dzień egzaminu, 3) skład komisji, 4) nazwisko kandydata, 5) oznaczenie, który raz kandydat poddaje się egzaminowi, 6) ostateczny wynik egzaminu, 7) podpisy członków komisji.

§ 9. Na dowód poddania się egzaminowi kandydat otrzymuje świadectwo, wystawione przez komisję egzaminacyjną według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez wszystkich członków komisji i zaopatrzone pieczęcią tego sądu okręgowego, przy którym urzęduje komisja.

§ 10. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się koszta podróży i normalne diety.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i w okręgu sądu okręgowego w Cieszynie.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy wydane w przedmiocie objętym niniejszym rozporządzeniem.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meyszowicz*

Wzór do § 9 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1927 r. (poz. 690).

L. księgi prot. egz.

ŚWIADECTWO.

Pan
 Charakter służbowy
 poddał się w dniu
 na zasadzie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 79, poz. 690)
 po raz egzaminowi na stanowisko egzekutora sądowego i złożył go z wynikiem

Dnia 192 r.

(—) Pieczęć

Komisja Egzaminacyjna
 przy Sądzie Okręgowym w

Przewodniczący Komisji:

Członkowie Komisji: